

SKADEGRUPPEN INFORMERAR

Nr 91-03 1991-12-02

Densitet hos grönlut i lösartanken

Till Sodahuskommitténs Skadegrupp har rapport inkommit om en okontrollerad händelse vid sodapanna 4 vid Gruvöns Bruk. Man fick där innehållet i lösartanken att stelna, vilket medförde att lösartanken överfylldes och både smälta och grönlut rann ut på golvet i sodahuset.

Inför ett planerat stopp, så önskade man ha en mer koncentrerad grönlut stående i tanken. En orsak av praktisk natur till detta är att man på så sätt minskar volymen på kemikalierna under stoppet, en annan att man långsamt vill "blöda" in den kalla grönluten när man drar igång pannan igen.

Man höjde densiteten genom att minska tillförseln av svaglut till lösartanken.

För att åstadkomma detta kopplade man bort lösartankens automatiska densitetsreglering.

Emellertid kom grönluten härigenom att på ett okontrollerat sätt bli alltför kraftigt uppkoncentrerad, vilket förde med sig, att smältan inte längre löste sig i grönluten.

När grönluten blir övermättad, t.ex. om temperaturen sjunker, blir den snabbt trögflytande och avflödet från lösartanken kan då blockeras av utfälld smälta.

Eftersom avflödet från lösartanken på så sätt upphörde, så kom lösartanken att bli överfull och rinna över. Resultatet blev att koncentrerad grönlut och smälta letade sig ut i lokaliteterna.

För att åter få in den övermättade/utkristaliserade grönluten i kemikaliecykeln igen har man rekommenderat att lösa den med varmvatten.

Det finns även anledning att påpeka den inte obetydliga risken för en lösartanksexplosion i en situation som denna.